Vaarin palsta

JÄÄKIEKKOA PAKILAN VISASSA

Kevät talvella –65 Visan pojat innostuivat, että laitetaan lätkäporukka kasaan. Alkoi kova touhuaminen saada kasaan pelivarusteita syksyä varten. Rahaa oli niukasti ja siten piti päästä mahdollisimman halvalla alkuun. Ostettiin vihreää puuvillakangasta, josta Eila Suomi ja allekirjoittanut suunnittelivat ja tekivät pelihousut. Eila ompeli iltaisin lokerohousut ja minä tein kovalevystä panssarit lokeroihin. Pelipaidat sentään tilattiin Kisa-Asusta. Henkilökohtaiset muut varusteet pelaajat hankkivat itse. Seura tosin hankki varusteet maalivahdille. Siinä olikin ongelma, kun maalivahti Matti Kima oli vasuri. Kierrettiin kaikki mahdolliset osto- ja myyntiliikkeet, mutta mistään ei löytynyt ”hanskakäden” hanskaa. Lopulta löytyi todellinen ihme, joka muistutti enemmän nyrkkeilyhanskaa kuin lätkäsellaista.

Syksyllä ilmoittauduttiin TUL.n sarjaan kolmella juniorijoukkueella. Valmentajaksi lupautui Martti Hienonen. Syyskaudella pelattiin vain ystävyysottelu Friiherssin Toivetta vastaan joka hävittiin 3 – 6.

1966
Kevätkaudella meillä oli neljä joukkuetta TUL.n piirisarjoissa. A-pojat osallistuivat TUL.n mestaruusturnaukseen, jossa 1.llä kierroksella voitimme Myllykosken Toverit 4 – 3. Toisella kierroksella hävisimme kuitenkin Karkkilan Sisulle 11 – 4 ja tie nousi pystyyn. C-juniorit kävivät ystävyysottelun jääkiekkoliiton piirimestaria Espoon Ankkureita vastaan tuloksella 3 – 3.
Kauden parhaina palkittiin A-jun. Paavo Feirikki ja Kalevi Rämö, B-jun. Markus Lindholm ja Jorma Toivanen, C-jun. Jukka Runsala ja Juha Lahti sekä D-jun. Rauno Vennola ja Pekka Komppa.

1967
Jääkiekko oli seurassa jo vahva laji. Joukkueitamme oli jääkiekkoliiton sarjoissa neljä ja TUL.n sarjoissa viisi. Saavutuksena oli neljä hopeasijaa. Kauden aikana käytiin 51 ottelua, voittoja 21, tasapelejä 3 ja 27 häviötä. Parhaina palkittiin D-jun. Vesa Valasti ja Pentti Mölsä, C-jun. Pauli Mölsä ja Rauno Vennola, B-jun. Jukka Runsala ja Jorma Laihio sekä A-jun. Pertti Suomi ja Markus Lindholm.

1968
Jääkiekkoliiton sarjoissa oli kuusi joukkuetta ja menestys kohtalainen. Taloudellisesti kausi oli kova. Suuret sarjamaksut ja kova pakkastalvi kuluttivat käytössä olleet varat. Ottelut pelattiin ulkokaukaloissa. Eräässäkin A-junioreiden ottelussa Herttoniemessä oli pakkasta 23° ja mailoja katkesi 11 kpl. Parhaina pelaajina palkittiin ainakin Jukka Runsala ja Harri Suomi. Kotiottelut pelattiin aina joko Paloheinän tai Velodromin kaukaloissa. Sen ajan otteluissa oli aina runsaasti yleisöä paikalla olihan jääkiekko paikkakunnalla uutta ja innostavaa.
Kaukalon laidalla oli tietysti huoltojoukotkin mukana. Olimme laittaneet 40.n litran

maitotonkan laatikkoon hyvine lämpöeristyksineen. Tonkka täynnä kuumaa mehua, josta sitä tarjottiin pelin kestäessä pelaajillemme ja joskus myöskin vastustajille.

Niinhän siinä sitten kävi, että kateelliset paikkakuntalaiset, lähinnä eräs paikallinen urheiluvälinekauppias lupauksineen, perusti omat joukkueet ja vei meiltä niin paljon pelaajia että katsoimme parhaaksi jättää koko jääkiekon, kun lisäksi samanaikaisesti oli seurassa alkanut vahva lentopallotoiminta.

Arska